

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
נדה-תינוקות	מאן דאמר										
ממרא											
הרבה עשו כן ולא הועילן	אמרו:				♣						עא.
אלא: יבקש רחמים ממי שהבנים שלו, שנאמר (תהלים קכ"ז) הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן.	[רבי יהושע בן חנינא]				!				◇		עא.
מאי קא משמע לן					♣						עא.
דהא בלא הא לא סגי.					!				◇		עא.
מאי שכר פרי הבטן?					^						עא.
בשכר שמשחין עצמן בבטן כדי שתוריע אשתו תחילה - נותן לו הקב"ה שכר פרי הבטן.	רבי חמא ברבי חנינא:				!				◇		עא.
בית שמאי אומרים וכו':										■	< עא.
מאי טעמיהו דבית שמאי?										^	עא.
אי נימא משום דכתיב (אסתר ד) ותתחלחל המלכה									!		עא.
מלמד שפרסה נדה	ואמר רב:								!	■	עא.
הכא נמי - אגב ביעתותא דמלאכא דמותא חזיא									!	◇	עא.
שחרדה מסלקת את הדמים	והאנן תנן:								♣	■	עא.
הא לא קשיא, פחדא - צמית, ביעתותא - מרפיא.									!	◇	עא.
כל האנשים מתים זבין	אלא, הא דתנן, בית שמאי:				♣	■	◇			◇	עא.
אין זב אלא מי שמת זב.	בית הלל:				♣	■	◇			◇	עא.
אקרי כאן מבשרו - ולא מחמת אונסן									♣		עא.
אלא, טעמא דב"ש									!		עא.
בראשונה היו מטבילין כלים על גבי נדות מתות, והיו נדות חיות מתביישות. התקינו שיהו מטבילין על גבי כל הנשים, מפני כבודן של נדות חיות. בראשונה היו מטבילין על גבי זבין מתין, והיו זבין חיון מתביישין. התקינו שיהו מטבילין על גבי כל האנשים, מפני כבודן של זבין חיים.	כדתניא:								!	■	עא.
האשה שמתה ויצאה ממנה רביעית דם - מטמאה משום כתם. ומטמאה באהל.	[ת"ק]									■	מ עא.
אינה מטמאה משום כתם, מפני שנעקר משמתה.	רבי יהודה:									■	עא.
ביושבת על משבר ומתה, ויצאה ממנה רביעית דם - שהיא מטמאה משום כתם.	ומודה רבי יהודה:									■	עא.
לפיכך אינה מטמאה באהל.	רבי יוסי:									■	עא.
אף על גב דנעקר דם משמתה - מטמאה משום כתם?	מכלל דתנא קמא סבר:								♣		עא.
מקור מקומו טמא איכא בינייהו.	זעירי:								!	◇	עא.
ומודה רבי יהודה.										■	< עא.
באהל נמי מטמא?	מכלל דרבי יהודה סבר:								♣		עא.
דם תבוסה איכא בינייהו.	רב יהודה:								!	◇	עא.
איזהו דם תבוסה? פירש ר"א ברבי יהודה: הרוג שיצא ממנו דם בין בחייו בין במותו, ספק בחייו יצא ספק במותו יצא, ספק בחייו ובמותו - זהו דם תבוסה.	דתניא: [ר"א ברבי יהודה]								!	■	עא.
ברה"י - ספקו טמא, ברה"ר - ספקו טהור. אלא איזהו דם תבוסה - הרוג שיצא הימנו רביעית דם בחייו ובמותו, ועדיין לא פסק, ספק רובו בחייו ומיעוטו במותו, ספק מיעוטו בחייו ורובו במותו - זהו דם	חכמים:								!	■	עא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										נדה-תינוקות	
מאן דאמר		מימרא											
רבי יהודה:	עא:	◇	!	■								הרוג שיצא ממנו רביעית דם, והיה מוטל במטה ודמו מטפטף לגומא - טמא, מפני שהטפה של מיתה מעורבת בו.	נדה-תינוקות
חכמים:	עא:	◇	!	■								מטהרין, מפני שראשון ראשון נפסק.	מימרא
	עא:		ז	!								שפיר קאמרי ליה רבנן לר' יהודה.	
	עא:		!									ר' יהודה לטעמיה	
דאמר: [רבי יהודה]	עא:	◇	!	■								אין דם מבטל דם.	
רבי שמעון:	עא:	◇		■	◆							צלוב על העץ, שדמו שותת לארץ, ונמצא תחתיו רביעית דם - טמא.	
רבי יהודה:	עא:	◇		■	◆							מטהר, שאני אומר טפה של מיתה עומדת לו על גב העץ.	
	עא:		ז									ורבי יהודה נימא איהו לנפשיה: שאני אומר טפה של מיתה עומדת על גב המטה.	
	עא:	◇		!								שאני במטה - דמחלה.	
בראשונה היו אומרים:	עא:	■										היושבת על דם טהור - היתה מערה מים לפסח.	מ
חזרו לומר:	עא:	■										הרי היא כמגע טמא מת לקדשים - כדברי ב"ה	מ
בית שמאי:	עא:	■										אף כטמא מת.	מ
	עא:	◇		■								מערה - אין, נוגעת - לא, אלמא: חולין שנעשו על טהרת הקדש - כקדש דמו.	ג
אימא סיפא:	עא:	◇	ז	■								חזרו לומר הרי היא כמגע טמא מת לקדשים	ג
	עא:		ז									לקדשים - אין, לחולין - לא, אלמא: חולין שנעשו על טהרת הקדש - לאו כקדש דמן	ג
	עא:		!									מתנלי מני - אבא שאול היא	ג
דתניא, אבא שאול:	עא:	◇	!	■								טבול יום תחילה לקדש, לטמא שנים, ולפסול אחד.	ג
	עא:	■										ומודים שהיא אוכלת במעשר, וקוצה לה חלה, ומקפת וקורא לה שם, ואם נפל מרוקה ומדם טהרה על ככר של תרומה - שהוא טהור.	מ
בית שמאי:	עא:	■	◆									צריכה טבילה באחרונה	מ
בית הלל:	עא:	■	◆									אינה צריכה טבילה באחרונה.	מ
דאמר מר:	עא:	◇	■									טבל ועלה - אוכל במעשר.	ג
	עא:	■										וקוצה לה חלה.	<
	עא:	◇	■									חולין הטבולין לחלה - לאו כחלה דמו.	<
	עא:	■										ומקפת.	<
דאמר מר:	עא:	◇	■									מצוה לתרום מן המוקף.	<
	עא:	■										וקורא לה שם.	<
	עא:	◇	■									סד"א נגזור דלמא אתי למנגע בה מאבראי - קמ"ל.	<
	עא:	■										ואם נפל מרוקה.	<
דתנן:	עא:	◇	■									משקה טבול יום כמשקין הנוגע בהם, ואלו ואלו אינן מטמאין, חוץ ממשקה חזב - שהוא אב הטומאה.	<
	עא:	■										בית שמאי.	<

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
מאי בינייהו?										ז	עא:
טבול יום ארוך איכא בינייהו.	רב קטינא:									!	עב: